

Olvasmány: Dán 12, 1-3

Évközi 33. vasárnap

Szentlecke: Zsid 10, 11-14.18

Zsoltár válasza: **Védellezz engem, Istenem, * hiszen tebenned bízom.**

EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből (Mk 13, 24-32)

Abban az időben Jézus ezt mondta tanítványainak: Azokban a napokban, amikor a gyötrelemek véget érnek, a nap elsötétedik, a hold nem ad világosságot, a csillagok lehullanak az égről, és a mindenséget összetartó erők megrendülnek. Akkor majd meglátjátok az Emberfiát, amint eljön a felhőkön, nagy hatalommal és dicsőséggel. Szétküldi angyalait, és összegyűjti választottait a világ négy tájáról, a föld szelétől az ég határáig. Vegyetek példát a fügefáról: Amikor már zöldellni kezd és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár. Így ti is, amikor látjátok, hogy ezek mind bekövetkeznek, tudjátok meg, hogy közel van, már az ajtó előtt. Bizony mondom nektek, nem múlik el ez a nemzedék, míg mindezek be nem következnek. Ég és föld elmúlnak, de az én igéim soha el nem múlnak. Ám azt a napot vagy órát senki sem tudja, sem az ég angyalai, sem a Fiú, hanem egyedül az Atya.

Elmélkedéshez:

- Milyen lelkülettel készülök Jézus újbóli eljövételére?
- Mit teszek azokért, akik nem akarnak tudomást venni a végítéléről?
- Figyelek-e az idők jeleire?

Gondolat-rovat: ADVENT előtt

Két hét múlva megkezdődik az ADVENT. Következő héten pedig az egyházi év utolsó vasárnapja lesz. Így még az ünnepvárás előtt szeretném kedves testvérek számára átadni a következő gondolatokat, amik már most átgondolásra sarkalhat bennünket.

Gondolat-rovat: MŰ-fény a jel?

Járok-kelek a hétköznapi utcákon az advent előtti időben. Szürke, esős, borongós napok köszöntöttek be. Lassan viszont arra eszmélek, hogy környezetünkben kezdenek megjelenni az év végi ünnepek hangulati, tárgyi és fény kellékei. Mi lesz még itt? – kérdelem félhangosan. Egyik tavalyi emlékem ugrik be, ami döbbenetes volt számomra. A karácsonyi ünnep utáni első munkanapon a lakótelep kukája mellett megjelent az első kidobott fenyőfa. Te jó ég, hiszen nálunk csak 3 napja van karácsony, ennél a családnál pedig már vége az ünnepnek. Ez az elmúlt időszak és a mostani készüllet előtti tapasztalat összefolyt bennem. Egy szakasz jut eszembe „Istenünk könyörülő irgalmából, melyben meglátogat minket a napkelet a magasságból, hogy a sötétben és a halál árnyékában ülőknek ragyogjon, és lépteinket a béke útjára irányítsa” (Lk 1, 78-79). Nem vagyok egy öregember, aki a múlt századok emlékein révedezik, de bennem is megjelenik a hagyományok és tradíciók fontossága. A bibliai idézetben a sötétben ülőkről szóló említés – természetesen mélyebb tartalommal. Én pedig most a sötétben gyalogolok, teszem a dolgomat. Sötét van reggel, amikor indulok, sötét van már késő délután, mikor hazafelé veszem az utam. A munkahelyeken pedig gyakran napközben is lámpát kell kapcsolni, mert kevés a fény. Ebben a sötét időszakban jön el az idő, ami a várakozás, készüllet ideje lesz. Lassan és megfelelő időben fog csak elérkezni az idő, amikor karácsonykor belép az életünkbe a Megváltó, hogy ragyogjon számunkra – várakozóknak –, s lépteinknek értelmet adjon. A várakozás idejét régen kisbőjtnek is mondták, ami a várakozás ideje és készüllet ideje. Mennyire kifejezi ezt az adventi koszorúkon egyesével meggyújtogatott gyertyák növekvő fénye is. Viszont most még nincs itt a karácsony ideje. Mennyire más lenne az a hittel és reménnyel és szívbeli várakozással megélt idő, amikor nem a fényfüzerek, fényáradatok bekapcsolásával, vagy feldíszített karácsonyfák felállításával kezdődne a várakozás ideje. Ha a Hit éve a szívünkben megadná azt az erőt, hogy a világ számára meg tudjuk mutatni a várakozás lelki tartalmát, akkor talán egy szál gyertya is elég lenne a várakozás idejének elején. Egy regény borítójának képe úszik be gondolataimba,

mikor ezeket a sorokat írom. Behavazott városi utcákon egy ablakba tett gyertya világít, s világa tükröződik a havon. Lehetne egy időszakunk, amikor a hitünk, reményünk várakozásban növekvő fényét az adventi gyertyák gyarapodó fényei adnák. A díszvilágítások helyett lágy fényű gyertyák a koszorúkon. Hétről-hétre egyel több. Döbbenetes volna a világ számára ez a változás. Mi történt a keresztény testvérekkel, miért nem világítanak már a reflektorok, égősorok? Mennyi gondolatot és talán elgondolkoztató döbbenetet is okozna a városainkban ez az igazi hitel vallott, valódi értelmet tükröző „sötét” utcakép. Talán elrugaszkodnánk a rohanó világ élményének hajszolásától, és számunkra megélhetővé válna az, hogy karácsony eljövetelekor fény ragyogja be életünket. Az életünknek van értelme: Krisztus, Ő ragyog számunkra. Ha már mindenütt MŰ-fény ragyog, akkor mi lesz számunkra az a ragyogás, melynek megjelenése számunkra is jel. A sok fényben egy lámpa felkapcsolása szinte észre sem vehető, de ha fényár a sötétből jelenik meg, akkor a mi Urunk megjelenése a Földön számunkra is a várakozás beteljesedését jelentheti a mostani időszakunkban. Arra az elhatározásra jutottam, hogy a Hit évében megpróbálom mindezt. Imádság, böjt, lelki táplálék mellett egy, majd több szál gyertya fénye lesz az, ami reményemet erősíti és várakozásom idejét kísélni fogja, s nem a fényfüzerek, nem a csillogás. Ha pedig valakit szeretnék ebbe meghívni, vagy valaki rákérdez ebben az időszakban az ablakfények, füzérek hiányára, akkor talán egy gyertyát adok neki és egy gondolatot: „Úlj le, gyújtsd meg a gyertyádat, szíveddel fordulj Istenhez, és imáidba merülj el. Ha pedig eljön Karácsony ünnepe, akkor neked még sok lehetőség van ahhoz, hogy ragyogó fényeket gyűjts, s talán a tied még akkor is fog világítani, mikor mások a ragyogó fényeket már leoltják, kidobják a kukák mellé.

Tóth László

A hét liturgikus ünnepei:

- november 18., vasárnap: **Szent Péter és Szent Pál bazilikák felszentelése**
- november 19., kedd: **Árpád-házi Szent Erzsébet**
- november 21., szerda: **Szűz Mária bemutatása**
- november 22., csütörtök: **Szent Cecília**
- november 25., vasárnap: **Krisztus Király (főünnep)**

Ismeret-rovat: Ünnepnapijaink háttere

Szent Péter és Szent Pál bazilikák felszentelésének emléknapija: A két fő apostolt, Pétert és Pált tiszteljük, és kérjük, hogy közbenjárásukkal segítsenek bennünket. Már a XII. századtól november 18-án ünnepelték Szent Péternek a vatikáni, Szent Pálnak az ostiai úton lévő bazilikáinak felszentelési ünnepét. Már a IV. században Szilveszter és Sziriciusz pápák megünnepelték a két bazilika felszentelését. Az újjáépített Szent Péter bazilikát 1626. november 18-án szentelték fel (a Szent Pál bazilikát 1854. december 10-én). Ezen a napon tehát a két főapostolt ünnepeljük. Imádságos megemlékezéssel szállunk lélekben a vatikáni dombokhoz, ahol a hatalmas bazilika hirdeti Krisztus földi helytartójának, Szent Péternek vértanúságát, és az ostiai út harmadik mérföldkövének a Nemzetek Apostolának, Szent Pálnak fővételét.

Szűz Mária bemutatása: Mária bemutatása (az Érdy-kódexben Asszonyunk Máriának templomba jelentése) liturgikus nevén: *praesentatio Beatae Mariae Virginis*, előbb a keleti, majd a nyugati egyház ünnepe lett. A Pray-kódex szerint már 1200 táján ünneplik, tehát hazánk már az Árpád-korban befogadta Bizáncból. A latinoknál csak 1371 táján tűnt föl, majd V. Sixtus megerősítette (1585-ben). Az ünnep ihletője nem az evangélium, hanem az apostolokig visszanyúló hagyomány.

Szent Cecília: (Muzsikás Cicelle) Régiesen Cicelle, ókeresztény szűz és mártír (230 körül halt meg), a középkor végétől a tizenegy segítő szent egyike. Névnépe a VI. század végétől november 22. Keresztényként nőtt föl az előkelő pogány Caecilius családban. Kora ifjúságában szüzességet fogadott. Szülei ennek ellenére egy Valerius nevű ifjúhoz kényszerítették. Cecília a nászéjszakán rábírta férjét, hogy ne érjen hozzá, mondván: „*énnekem szent angyal szeretőm vagyok, ki nagy szorgalmatossággal őrizi az én testemet minden fertelmes bűntől, ki ha azt ismerendi, te engemet förtelmes szeretettel illetendesz, tudjad, hogy ottan megöl tégedet...*” Valerius hajlott a szóra, sőt meg is keresztelkedett. Később „égi vetélytársa” megjelent előttük, és rózsá- vagy liliumkoszorúval megkoronázta őket (e virágok néha Cecília attribútumai). A csodálatos virágillatot megérezve, Valerius öccse, Tiburtius is megkeresztelkedett. Nemsokára mindhárman elnyerték a vértanúság koronáját. Előbb azonban Cecília még megtérítette az őket kísérő katonákat és tisztjüket. Három vértanúkorona is ékíti fejét. Három napig tartó sikertelen próbálkozás (gőzben való megfojtás, forró olajban főzés) után le akarták fejezni. Háromszor sújtott a nyakára a hóhér, de ezt is túlélte, három napig élt még, ez idő alatt mindenét szétosztotta a szegények között, házában templomot alapított.

Szerk.

Meghívó: Plébániánkhoz tartozó Kulcsosok közösségéhez kapcsolódott Esztergomi éveiben Zoltán atya, aki most fogadalom tételére hív minket.

Ünnepélyes fogadalmat tesz Koronkai Zoltán jezsuita szerzetesap november 25-én, az esti nyolcas egyetemista misén, a pesti Mária utcai jezsuita templomban. Koronkai Zoltán 1996-ban, mérnöki tanulmányait követően lépett be a szemináriumba, majd 2002-ben a jezsuita rendbe. Teológiai tanulmányait 2007-ben fejezte be, azóta ifjúsági lelkipásztori munkát és a hivatásgondozás feladatát végzi a jezsuita rendben. Ünnepélyes fogadalmatétel a magyar provinciában utoljára 2011 decemberben történt. A jezsuita rend sajátossága, hogy a szerzetesek már a két éves noviciátus után örök fogadalmat tesznek, de ez még „egyszerű fogadalom”. Az ünnepélyes fogadalmatételre legalább 10 év szerzetesi élet után kerülhet sor. Ez jelenti a jezsuita rendbe való teljes és végleges befogadást. Az ünnepélyes fogadalom része a hagyományos hármas szerzetesi fogadalmon túl a pápa iránti különleges engedelmségi fogadalom is, ami szintén jezsuita sajátosság.

„**A hivatásgondozó bemutatkozik Koronkai Zoltán jezsuita szerzetes vagyok. 1972-ben születtem. Esztergomban nőtem fel, majd a Budapesti Műszaki Egyetemen tanultam, és 1990-ben villamosmérnök lett belőlem. Elkezdtem a doktorimat, amikor hosszasan vívódás után végre igent mondtam az Úr hívására.**

Először egyházmegyes seminarista lettem, majd jezsuita szerzetes. Teológiát tanultam Esztergomban, Budapesten, Rómában, majd Torontóban. 2008-ban szenteltek pappá Budapesten. 2007 júniusa óta hivatásgondozás a feladatomban. Olyan fiatalokkal foglalkozom, akik keresik az élethivatásukat, különösképpen olyanokkal, akikben felmerült a papi vagy szerzetesi hivatás kérdése, és akik a jezsuita rend iránt érdeklődnek. Ezen kívül lelkigyakorlatokat, lelki napokat tartok, valamint előadásokat lelkiségi, jezsuita, vagy hivatásgondozási témákban. Szívesen veszek ilyen jellegű meghívásokat hittan csoportokba, iskolákba. Besegíték még a Szent Ignác Jezsuita Szakkollégium lelkészi feladataiba is.” A papság vagy szerzetesség gondolata elég későn vetődött fel bennem. Gyerekkoromban sosem álmodoztam arról, hogy pap legyek. Mozdonyvezető, huszár és hasonló foglalkozások lelkesítettek.

Az elektronok búvóletében

Vallásosnak sem voltam túl vallásos, sőt 14-15 éves koromban volt egy ateista korszakom is, amit egy megtérés zárt le, amikor felismertem, hogy Jézus Krisztus nem egy mese figurája, amit a nagymamám, vagy anyukám találtak ki, hanem élő személy. De pap vagy szerzetes még ekkor sem akartam lenni. Az álmodom az volt, hogy villamosmérnök leszek és sokgyerekes családapá. Ez a terv nagyon lelkesített, és minden erőmmel ennek megvalósításán fáradoztam. Felvettem az egyetemre, jól tanultam, közben igyekeztem jó keresztény lenni, tagja voltam több közösségnek (pl. Műegyetemi Katolikus Közösség, Egyetemi Lelkészség, Kulcsosok közössége Esztergomban).” (Forrás: www.jezsuita.hu – részletek a weboldalon megjelent tartalomról)

Devizahitelek figyelmébe! Segítség, információ kérési lehetőség: Az Állami Otthonvédelmi program – árfolyamgát előnyös lehetőség a devizahitelek számára. 2012. december 31-ig lehet erre bejelentkezni. Ezzel kapcsolatban információ, segítségnyújtás: Wild Tamás (30) 343-1520

Hirdetések:

- + A Neokatekumenális Út Közösség missziós alkalmakat tart hétfőnként és csütörtökönként este 7/8-kor a Belvárosi plébánián.
- + A vízivárosi közösség adventi lelkinapja december 16-án, vasárnap lesz Frankó Tamás atya vezetésével. A 1/2 9-es szentmisével kezdődik, és fél tizenegyre folytatódik a Szent Adalbert Központban. Jelentkezni Erős Gyöngyinél lehet mise után, vagy az eros@freemail.hu email címen.
- + A mai vasárnapon Bőjte Csaba házaiban gondozott gyermekek javára továbbítjuk a perselybevételt, jövő vasárnap pedig az országos Karitás-gyűjtésben veszünk részt.
- + Taki az újságos asztalról elvihető, a még nem iskolás gyermekek rajzolják le, amint az Emberfia (Jézus) eljön a felhőkön.

A héten kereszteltük: Farkas Dominik Mózes, Váci Bendegúz Kristófot, Szabó Eszter Máriát

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

hétfő - péntek: **este 7 óra**; vasárnap: **10, 1/2 12 és este 7 óra**

VÍZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

vasárnap: **1/2 9**

Szent István kápolna: hétfő - péntek: **1/2 8**; szombat: **este 6 óra** (előesti)

Zárdatemplom: hétfő - vasárnap: **7 óra**

TOVÁBBI LITURGIÁK:

második szombat 13.00-18.00: szentségimádás (Belváros)

minden szerda 20.30-21.00: szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök 20.30-21.30: szentségimádás (Szt. István)

Mária Rádió Fm 97,4 Mhz; Életjel Rádió: www.eletjel.hu

Honlapunk címe: www.belvarosiesztergom.hu

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vízivárosi Plébánia közös hírlevele (megjelenik hetenként)

Alapító: Dr. Beer Miklós

Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor;

Szerkesztőség: 2500 Esztergom, IV. Béla király u. 3.

Szerkesztőségi e-mail: harangszo@egomnet.hu

Tel.: 33 / 898 - 124, 20 / 775 - 2841

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: OTP 11740054-20004910

A Vízivárosi Plébánia bankszámlaszáma: OTP 11740054-20012852

www.belvarosiesztergom.hu; sztpeterespal@egomnet.hu